

Naročnina: doma na skü-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznoga 2 Din.
50 par.

V inozemstvo mesečno
6 Din. Z M. Listom, M.
Ogracekom i kalendarom
letno 100 Din.

Plačati se mora bar me-
sečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVI SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
Črnomurci

oglasila do 10 recij o D...
više vsaka reč 1 D. 50 p.
i oglasna taksa posebi.
Popust po dogovori.

Junija 13. na god dr. Korošec Antona.

Za voditelom slovenskoga naroda, za dr. Korošec Antonom.

Junija 13. je slavio svoj god dr. Korošec Anton, veliki sin številno maloga, a duhovno velikoga slovenskoga naroda. Pri toj priliki se mi spomenemo z toga velikoga moža našega naroda ne zato, da bi se njemu laskali, prilizavali. On petolizcov nikdar ne mogo trpeti i jih ne more. Nego spomenemo se ga iz zahvalnosti, i to iz dužne zahvalnosti.

Najveći narodni kinč svakoga naroda je njegovo narodno bistvo. Pri slovenskom narodu je pa to bistvo v podvojenoj meri naš kinč, ar je z narodnim bistvom vezana najveća duhovna dobrota, prava, živa vera. Povsod, gde se je slovenski narod raznarodivao, je ne samo mlačen postao vu veri, nego celo zgübo je nešteto-krat od starišov podedüvano Kristušovo pravo vero, kak nam zadosta jasno, a žalosno svedoči zgodovina zdajšnjosti i preminocnosti.

Dr. Korošec je v neštetoj smrtnoj nevarnosti za lastno življenje začeo boj za narodne pravice Slovencev v staroj Austriji, gde se je z grdov gonjov hujskao narod za odstop od Rima, to je od kat. vere. I zmagao je v tom boji. Slovencom je spravo najveće narodne pravice, ki jih narod le more dosegnuti, spravo njim je lastno narodno državo z brati Srbi i Hrvatima pod ednov strehov. Pa s tov borbov je tüdi posredno na nedogledne višine zdigno Cerkev v njenom delovanju. Mislimo samo na lanski eucharistični kongres v Ljubljani. Pod Austrijov Slovencom nikdar ne bi bila lomljena pravica, da v svojem imeni, v svojoj maternoj reči obhaja to državno slavnost, nikdar ne bi bio slovenski narod odlikivan s tov velikov častjov, da sam sv. Oča, namestnik Kristušov pošle njemu svojega odposlanca, da ga zastopa i počasti. Narodna samobitnost slovenskoga naroda, za štero se je borio dr. Korošec, njemu je spravila tüdi v Cerkvi odlično mesto med katoličanskimi narodi.

Dr. Korošec je vodo slovenski narod v narodnoj državi potem Slovenske Lüdske Stranke. Ta stranka

je mela pretežno većino naroda za sebov v celoj Sloveniji, tüdi v Slovenskoj krajini. Prvejši tak zvani „narodni“, „nacionalni“ vlastodršci so toga junaka slovenskoga naroda zaprli i Slovensko ljudsko stranko razpüstili. Sloboščina je tužno povescila glavo pod njihovim ravnanjom i si je zakrila oči. Ne mogla gledati krivice, ki se je s podmetanimi petami šetala med narodom, v rokaj pa nosila meč, šteri je rezao obleko za oblekov dol ž nje. I čakala je. I vüpala se. I ne se vkaniła. Okovi so razpočili z nog sloboščine. Hvar je narodi vrno junaka,

Dr. Korošec Anton,
voditeo slovenskoga naroda.

ka, zrak se je napuno s čistim i prijetnim duhom, vse je šepetalo: nači bo vse. I nači je postanolo vse. Po dugih borba se je posrećilo dr. Korošeci z drugimi vodilnimi možmi, ki so vsikdar zastopali poštenost v politici, da je osnovao edno politično zadrugo, zajednico, štera je dobila ime „Jugoslavenska Radikalna Zajednica“ po najmoćnejšoj kotrugi, štera je v njo stopila, po radikalnoj stranki. V

to zadrugo je stopila tüdi muslimanska stranka i ž njima roko v roki Slovenska Lüdska stranka. Z obema strankama je naša mela že v parlamentu vozke zveze i ž njima sodelüvala leta dugo, zato je nova politična zadruga ne drugo, kak nadalüvanje prvejšega sodelüvanja pod novim imenom. Pod novim imenom zato, ar „narodni“, „nacionalni“ oblastniki države so po od njih sklenjenimi zakonaj prepovedali bivše stranke, i te zakon ešće vala. V novoj zadrugi dr. Korošec isto dela, kak je dozđaj delao: z celoga srca i z cele düše se potegüje za blaženost cele države, vseh njenih prebivalcov, Horvatov ne menje kak Srbov, predvsem pa svojega maloga slovenskoga naroda.

I glavna njegova prizadevanja idejo za tem, da narod v Jugoslaviji dobi vse pravice, vso sloboščino. Zato je tüdi vnešena v program JRZ zahteva po širokoj samoupravi, štero smo mi tüdi za avtonomiju zvali. I naj dr. Korošec pokaže, da šće zaistino vsem dati sloboščine, razpravla z voditelom Hrvatov dr. Mačkom, okoli šteroga se zbira narod pod hrvatskimi zastavami, štere so kak i slovenske prejši vlastodršci prepovedali. I če kda pride do pomiritve s Hrvatima, pa se vüpamo da pride, bo za to pomiritve ponüjao roko slovenski narod pod vodstvom dr. Korošca, ar slovenski narod nešće biti i ne bo zid, ki bi ločo brata Srba od brata Hrvatata, nego most, ki bo pripelao

brata Hrvatata k brati Srbima i brata Srba k brati Hrvatima. I kak širokosrčno misli g. dr. Korošec na sloboščine svakoga, dokaže tüdi volitev v vozkejši odbor JRZ. stranke v Belgradi. V te vozkejši odbor, ki šte 20 kotrig, bo vodo državno stranko po celoj državi, je dr. Korošec dao zvoliti tüdi našega poslanca, g. dr. Klara. S tem plemenitim gibom je na mah presekao našo upravićeno pritožbo, „da se nas povsod zapostavlja, samo dohodke i čast bi radi od nas vlekli.“ Mi Slovenje ravnotak imamo oblast v toj velikoj držav-

noj stranki, kak Kranjci i Štajerci, vsi smo ednaki, kak smo vsi Slovenci i dobri Jugoslavani, i če se bo plemeniti mig g. notrašnjega ministra, dr. Korošca na vseh naših pritožbaj pokazao, potem bo konec našim vno- gim, istinskim pritožbam i petolizci pa izdajniki s svojim skakanjom i kričanjom ne dosegnu drugo, kak na svojem nečamurnom obrazi duge nose.

Slovenski narod je 7. junija obhajao v Mengeši na Kranjskom - Gorenjskom slavnost na čast svojimi voditelji dr. Korošec Anton. Zbralo se ga je osemnajset jezero v tistoj pokrajini, gde je najbolje pokao bič nacionalcov po hrbti zavednoga slovenskoga naroda i je kaštigao njegovo lübezen do naroda, države i do stvoritelja oba, do dobroga Boga. V kranjskih govoraj so govorniki razložili politiko dr. Korošca. Predvsem je v ognjevitom govori jasno povedao g. minister dr. Krek, da je politika g. dr. Korošca državna i pozitivno slovenska, da je prinesla sloboščino, novoga, kršćanskoga düha, da je stopila na rep korupciji, da se briga s celim srcem za kmeta i čeravno so še teškoće v Sloveniji, poštena politika dr. Korošca nas napunjava z trdnim zavüpanjom, da bo vse ozdravleno, da se bo vse na bolje obrnulo. Svoj govor je minister dr. Krek dokončao z rećmi, štere je osemnajsetjezero lüdi već minut odobravalo i slavilo dr. Korošca i se glasijo: „G. minister dr. Korošec Anton je, kak vsele, tüdi dnes med nami, ves naš. Z nami misli i čüti, njegova skrb i lübezen nas stalno sprejava. Njemu pa javlamo:

Vst dobri Slovencl smo v vaših bojnih vrstaj. Čüli smo vaš poziv. Pripravleni smo! Z Mengša ide dnes povelje po vseh slovenskih hišaj: „Na novo delo za narod! Vse za domovino! Od povsod doni odgovor: Razmimo! Naj živi dr. Korošec! Bog živi! Bog živi!“ Mi Slovenje Slovenske krajine odgovorimo odločno:

Pod Korošcovu zastavo se zberemo, ar se vüpamo, da pravico tü najdemo. Bog živi dr. Korošec Antona! Bog živi! Bog živi! (TSJ.)

Veliko spravišće Jugoslovenske Radikalne Zajednice v Belgradi.

Našli smo jako reakcionarne politične zakone, pri njihovom izvajanju pa se je posrećilo, da smo lüdstvu vrnoli demokraciju i sloboščino v obsegi, kakše dozđaj še ne melo. (Splošno odobravanje i ploskanje.) Na te način smo omogoćili slobodan razvoj političnoga življenja. Vüpamo, da bomo na te način lahko že v kratkom uvedli tüdi nove svobodoumnejše politične zakone. Dokeč pa ne odstranimo vseh elementov neredov, ki hoćejo zlorablati svete dobrote narodnih sloboščin, pa naj se nahajajo na skrajnoj levici ali na skrajnoj desnici, bi grešili proti živlenskim interesom lüdstva i države, če pri izbiri primernoga trenutka za novo politično reformo ne bi bili oprezni. (Splošno odobravanje.) Lehko je paradirati na zborenjavah z zahtevami o nujni uveljavitvi novih političnih zakonov. Mi pa, ki smo prevzeli i ki nosimo odgovornost za usodo i bodoćnost naše domovine, za red i varnost, moramo računati z dejstvom, da mammo v našoj deželi tak na desnoj, kak na levoj strani lüdi, ki zlorablajo dovoljene sloboščine i komaj čakajo, da bi strmoglavili našo državo v anarhiju. (Viherno odobravanje.) K sreći je ogromna većina našega lüdstva drugoga mnenja. Opirajöc se na organizaciju JRZ i gosto mrežo njenih organizacij po vsjoj državi, jemlemo nase častipuno dužnost, da z ohranivijov

mirü i reda branimo zednim narodne sloboščine pred vsemi skrajnimi i neodgovornimi elementi. (Dugotrajno odobravanje i ploskanje.)

Tretja točka našega programa govori o upravi. Želimo dati lüdstvu dobro organizaciju tak gledöc na državu kak v vseh samoupravnih ednotah. Dobra organizacija na podlagi zakonov i določb daje možnost kim vekše zadovolitve opravićenih želj državljanov. Ustava kraljevine Jugoslavije, ki je zdaj v valavi, nam da možnost, da bomo mogli še tekem letošnjega leta izvesti štrto točko našega programa o neodvisnosti i stalnosti sodnikov. (Dugotrajno odobravanje i vzkliki: Živeo Dragiša Cvetkovič.)

V državnih financah smo poseđovali ne samo prazne blagajne, temveč tüdi sistem grobosti i vznemirjanja proti davćnim obvezancem. Določbe o taksah na račune i zloglasni § 7 so tüdi najbolje mirnoga državljan naše države izpreminjale v maloga upornika. Spominam se dneva, kda smo brez vsake predhodne agitacije našli neki den vse obrate i trgovine v Belgradi zaprte. — Belgrajski industrijci, trgovci i obrtnici so protestirali proti nemogoćim davćčinam. Če je to nezadovolstvo vövdarilo med meščanstvom, med najbolje državotvornim elementom, kak je moglo biti med pri drugih. Dogodili so se pri-

meri, da so bojevniki odlagali odlikovanja, kda so jim davćni organi odnašali blazine izpod glave. Mi pa smo v sistem neplaćanih davkov uvedli stvarnejši postopek. Na področju davka smo vćinoli toliko, koliko dozđaj niedna druga vlada v Jugoslaviji. Znižali smo davćna bremena. Znižali smo jih, kak dozđaj še nikdar. (Odobravanje.) Na te način znižanje neposrednih davkov i pristojbin ne ostala mrtva reč na papiri.

V svojem programu smo povđarili kak svoje vodilno načelo, da „bo stranka v gospodarskom pogledi skrbela za okrepitev proizvodnje i za dvig gospodarskoga blagostanja vsega lüdstva.“ To naše prizadevanje je bilo v istini potrebno še s posebnim pogledom na čas, kda je med nami pritiskala gospodarska depresija, kda so zapirali trgovine, obrtne obrate i tvornice, kda so morale banke i hranilnice edna za drugov pod zaščito paragrafa i kda je potom penez naših vrlih vlagatelov zmrzavao za zaprtimi blagajnama. To stanje smo našli, pa nesmo ostali prekrizanih rok. Čeprav so nas pri tom našem deli pogostokrat ovirali brez potrebe s čisto političnimi pitanji smo vendarle dosegli, da smo z velikimi naporima pognali naše gospodarstvo naprej i v bolje razmere.

Kmet je najštevilnejši stan v našoj državi. On je tüdi najštevilnejši

član naše stranke i zato bomo njemu tüdi posvetili najvećo skrb. (Dugotrepeće odobravanje.) Poleg drugih pitanja gđ zdaj najbolje zanimajo troja pitanja: Pitanje dugov, pitanje nesrazmerja cen med agrarnimi i industrijskimi izdelki i pitanje novih kreditov. (Živahno odobravanje i ploskanje.) Vsa ta pitanja so naša neprestana skrb. Ne moremo i nešćemo jih već zavlačüvati. (Ponovno odobravanje.) Posebno gledöc na duge i kredite bomo izdali dokončno rešitev (splošno odobravanje), ki bo, kak se vüpamo, zadovolila vse upravićene zahteve. Rešitev, ki jo pripravlammo, bo brez dvojbe pokazala, da je Jugoslavenska radikalna zajednica najveći prijateo kmećkoga lüdstva. (Viherno odobravanje.)

Naš gospodarski program ne sme pozabiti interesov trgovine, industrije i obrti. Skrbeo bo tüdi za koristi delavstva, za njihovo socialno zaščito i zavarvanje. Na te način želimo doseći, naj bi se razvijale vse gospodarske vrste našega lüdstva v harmonično celoto. Odstranüvali bomo spore med posameznimi stani. Zahtevamo pravićno rešitev zlasti za gospodarsko slabe stane. Zahtevamo gospodarsko solidarnost njihovih interesov i medsebojno izpunjavanje vseh slojov, tak da bomo dosegli soglasje vsega naroda i vsega gospodarskoga življenja. (Viherno odobravanje i ploskanje.)

Namen velikih javnih del, ki smo jih začeli v vseh krajih naše države, v tolikajšnem obsegi, kak jih dozdej ne bilo, je ne samo zato, da zdignemo gospodarsko blagostanje dežele, temveč da zednim pobijamo tudi največjo hudo, ki pritiska na naše delovno ljudstvo, najprej brezposelnost. (Odobranje i vzkriki: Tak je!) Da damo krüh i zaslužek tistim poštemim državljanom naše države, ki bi radi delali, ki pa to dozdej brez lastne krivde neso mogli včiniti, da bi najprej v znoji svojega obraza zaslužili svoj vsakdnešnji krüh zase i za svojo lačno družino. (Viherno odobranje.) Že dozdej objavljeni statistični podatki o znižanju števila brezposelnih i o zaposlitvi delovnih sil pri javnih delaj so najlepši dokaz stalnoga pa istinskoga prizadevanja v korist delovnoga ljudstva. (Odobranje i vzkrikanje: Živeo naš delavec!)

Lansko leto je bilo v gospodarskom pogledi izredno slabo. Lakota je grozila v nogim krajom. Pomoč v živilih so prosili celo takši, ki dozdej neso hranili samo sebe, nego so svoj presežek celo izvažali. V takšem položaji smo delili pomoč v tolikajšnem obsegi kak je dozdej ne niedna vlada dala. Mamo dokaze, da je to naše delo prepričalo tudi takše, ki dozdej neso vervali, da je naša stranka iskren prijateo ljudstva. V neki hercegovskoj vesi so naši prijatelji ustanovili organizacijo Jugoslovanske radikalne zajednice i izbrali za predsednika toga krajevno odbora moža, ki je dozdej podpirao poslanca, velikoga protivnika naše stranke. Gda je te poslanec čuo, da so v toj vesi ustanovili organizacijo JRZ, je prišlo v ves, da vidi, ka se je zgodilo. Tam pa so ga kmetje sprejeli z rečmi: „Mi smo te ne odebrali, da vodiš visoko politiko, nego da skrbiš za naše potrebine. Zdašnja vlada nam je drago plačala naš tobak, povekšala setve, poslala lačnim kukurico, zgradila vodnjake, ka je vse v zdašnjih težkih časaj zadosta.“ (Dugotrpeče odobranje i vzkriki: Živeo dr. Stojadinovič!) Kda je poslanec slišao te odgovor, se je hitro zgübo iz vesi.

Zvüenešnja politika.

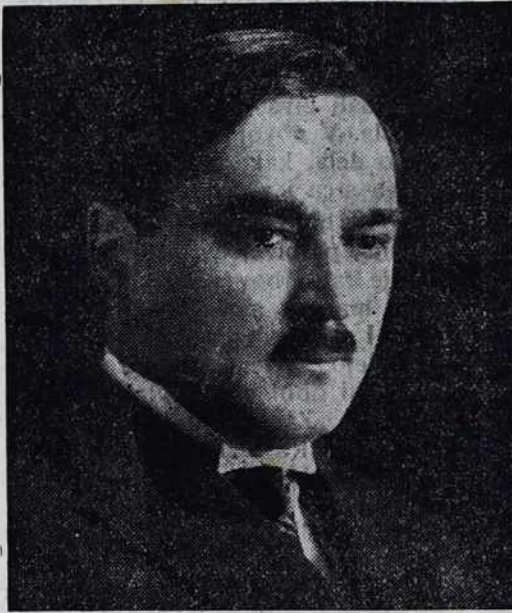
„Cio zvüenešnje politike naše stranke je ohraniti mir i mirovne pogodbe, kak tudi zavarovati dobre i prijateljske stike s sosedi i z vsemi drugimi državami, s skupnimi prizadevanji delati za zavarvanje neodvisnosti i integritete države. (Splošno odobranje) V praktičnoj izvedbi se mora to naše delo opirati na obstoječe mirovne pogodbe v okviru Zveze narodov. To stoji v našem programu. Malo čüdno zveni zdaj reč od Zveze narodov. — Po neuspehah na Kitajskom i v Abesiniji pa indri ali smemo še od nje govoriti? I vendar se nam zdi, da to ne tak, Abesinija je prepadla, ar je morala prepasti, ar je bila brez vsake vojaške priprave i oborožitve. Zvün toga je abesinska bojna stalno napravljala vtis kolonijalne bojne, na štero se v Evropi gleda z drugimi očmi. Drugačna bi bila vsekak stvar, če bi bilo šlo za državo v Evropi. Mogoče bi bila v tom primeri pomoč, ki jo je Zveza narodov izkazala Abesiniji, zadostna. Zato ne moremo izreči dokončne obsodbe proti Zvezi narodov. Po drugoj strani pa prav tak ne sme biti za nas jedina opora. (Odobranje i vzkriki: Pray dobro.) Mi mamo zaveznike v Maloj zvezi ino Balkanskoj zvezi. (Živela Mala zveza i Balkanska zveza!) To je pet držav s 70 milijoni prebivalcov. Diplomatski sestanki, ki so bili nedavno pred tem v Belgradi, so pokazali, da našo državo v Evropi poštujejo i da iščejo njeno prijateljstvo. (Splošno odobranje.) Zavedamo se i ne dvojbe, da pomeni Jugoslavija jako zanimiv predeo evropske celine. V zvezah, ki smo jih sklenili, častno spunjavamo vlogo, ki nam pripada.

Naša politika je mirolübná. Želimo si mirü, ar znamo, ka pomeni bojna. Ne zahtevamo ničesa drugoga, neščemo pa dati niti pedna naše zemle, ki nam po vseh zemelskih i nebeskih zakonaj pripada. (Viherno i dugotrpeče odobranje i ploskanje.) Če nastopamo proti revizionis-

tičnoj propägandi, ali proti prihodi Habsburžanov na Dunaj, ne delamo to, ar bi se te propagande bojali, ali da bi se bojali mladoga Otona na Dunaji, pač pa zato, ar prav dobro vemo, da bi te stvari vodile naravnost v bojne zaplete. Brez krvi i bojne pa se neso zahtevale izpremembe mej, celo v Afriki ne, ka šele v Evropi. (Splošno odobranje.)

Zavolo toga se oklepamo Zveze narodov i svojih velikih i malih zveznikov, vendar pa bomo gledoč na svojo varnost i sigurnost zavüpali največ i predvsem v sebe (viherno odobranje), na svojo lastno moč. Pripravili bomo svojo vojsko (živela vojska!), da varje naše meje, naš mir, našo varnost.

S tem sem vam, gospodje, ne kak predsednik vlade, nego kak član izvršilnoga odbora v nekaj potezah očrtao program i dozdašnje delo Jugoslov. radikalne zajednice. Organiza-

Dr. Stojadinovič Milan,

predsednik jugoslovanske vlade i JRZ stranke, koga krasen govor so Novine dnes tjezen i v zdašnjnoj številki objavile.

cija naše stranke je izvedena v vseh banovinah i malone v vseh slojih od izvira Save do blizü izliva Vardara. Vstvarila se je organizacija velike ljudske stranke, ki je pozvana, da igra odločilno vlogo v našem političnom življenji. Že v prvom leti pripravljnoga ino organizatoričnoga dela se je izkazalo, da ma naša stranka veliko živlensko silo i pristanek vsega našega ljudstva. Zednim pa lahko pokaže na velike uspehe svojega političnoga dela, tak, da smemo pri završitvi njene zgradbe s ponosom i z zavüpanjom gledati v njeno bodočnost. Vi, gospodje delegati, ste svedoki, da smo v Jugoslaviji po več nesrečnih poizkusov pali našli srečno osnovo i pravo obliko političnoga življenja. Na naš poziv se je ljudstvo v vseh strani z navdüšenjom zbralo v organizaciji Jugoslov. radikalne zajednice. Na stotine naših prvakov je delalo z največšim idealizmom i smo zato mogli v tak kratkom časi stvoriti tak veliko i močno stranko. Ta okolnost pomeni za naše politično življenje veliko pridobitev, ar kaže, da se ide za državo i ljudstvo koristen pokret. Jugoslov. radikalna zajednica je že prebrodila svoje začetne težkoče. Odbila je vno go vdarcov. Premagati je mogla brezšteviline zakulisne intrige do revolverskih strellov v narodnoj skupščini. Spominate se, gospodje, težkih poizkusov, da bi z odstopi posameznih ministrov povzročili krizo vlade. Spominate se sej narodne skupščine i tistih, v našoj parlamentarnoj preminočnosti nezasišanih prizorov.

Spominate se naše borbe v senati za državni proračun. Spominate se vseh tistih ogrzavanj, laži i izdajstev, ki so izhajale tudi iz nekih naših včerašnjih prijatelov, i vseh drugih nešteti težkoč, ki ste jih morali premagati v začetki svojega organizacijskoga dela. Če se vsega toga spomnite, bote lahko primerno ocenili, kak velika je moč Jugoslovanske radikalne zajednice v našem političnom življenji. Ta moč bo brez dvojbe z vsakim dnevom naraščala. V enakoj meri pa bo rastlo tudi osvedočenje o koristnosti našega dela za splošnost i se bodo razpršile zablode, ki so jih raztrosili med ljudstvom.

Končna organizacija naše stranke, ki jo bomo izvedli zütra z izvolitvijov glavnoga odbora, pa bo stvorila tudi krepko oporo za zdašnje državno politiko i njeni obstoj.

Zaključüjü na tom državnem kongresu organizacijsko delo Jugoslov. radikalne zajednice, smo osvedočeni, da smo opravili veliko narodno delo zgodovinskoga pomena za srečo i bodočnost velike i drage nam Jugoslavije. Globoko smo prepričani, da smo s tem spunili tudi svojo domovinsko dužnost do krala i domovine.

Govor g. ministra dr. Kreka.

Mislim, da se strinjamo vsi, da je po tak izčrpnom, obsežnom i sijajnom referati, kak smo ga slišali od gospoda predsednika vlade dopoldne, težko še nekaj dopuniti ali kaj novoga dodati. V teh rečaj je povedano vse, povedano je tak, kak smo vsi želeli i kak smo vsi soglasno i ednodüšno odobravali. Toda, ar je te kongres velika državna manifestacija naše ednodüšnosti, naše vole i našega veselja, zato je potrebno, da se za to skupno delo, ki smo ga pripravljali leto dni i ki ga bomo zütra, pojütrišnjem i v bodoče nadalüvali, spregovori še kakša reč.

Prvo, ka je posebno nam Slovencom milo i drago i na čem se veselimo, je to, da je naša stranka ednok za vsikdar prekinila z delitvijov poštemih jugoslovanskih državljanov v državne i pa protidržavne, v nacionalne i nenacionalne elemente. (Burno vzkrikanje i zazavanje: Živio dr. Korošec!) Nam iz Slovenije se je vno gokrat očitalo, da govorimo v Belgradi i po srbskih krajih v strogom glasi i v drugih rečaj, kak pa po naših slovenskih vseh. Toda dnes, kda mate v svojoj sredi nekoliko desetih najuglednejših javnih delavcov, lahko ob njihovej navzočnosti pred vami vsemi pozivam vse stotine i stotine jezer Slovencev za svedoke, da je skupina dr. Korošca vodila to isto jugoslovansko politiko že te, kda je napočilo denešnje 20. stoletje, ono isto politiko tudi teda, kakšo izpovedüje dnes. (Burno ploskanje i glasi: Živio dr. Korošec!) V dobi najstrašnejših režimov avstrijske soldateske ne bilo niti ednoga drugoga slovenskoga politika, ki bi brano naše nacionalne stvari zvün dr. Korošca i tovarišov. — Naši pristaši, naši dobri slovenski kmetje i delavci, vsikdar ponosni i navdüšeni, so polagali svoje življenje i svoje premoženje na kocko s tem, da so izpovedali nacionalno idejo i da so se borili za združitev s Hrvati i Srbi na jugu vzduž obale Jadranskoga morja. (Glasi Živio Slovenci!) Že te so naši bratje gledali proti vzhodi kak vüpanji naše osloboditve. Preživeli smo težke dni i vodili strahovito borbo z mnogo močnejšimi germanskimi i romanskimi elementi, ki so šteli raznaroditi te mali košček slovenske zemle. (Znova burno vzkrikanje: Živio Slovenci!) Mi tudi dnes nemamo druge vekše narodne žele, zvün, da ostanemo za vsikdar del velike i močne Jugoslavije. (Burno odobranje.) Mi znamo, da brez Jugoslavije ne bi bilo Slovencev, niti Slovenije. Želimo samo to, da vsi bratje na jugu držijo, da tudi ne cele i popolne Jugoslavije brez Slovencev. (Dugotrpeče vzkrikanje: Tak je!) Naš narod je skromen i siromašen, toda delaven i dober. Zavolo toga tisti deo našega programa, ki govori od socialnih pitanj i pogledov na naše socialno i gospodarsko življenje, je kak stvorjen za čisto naše razmere.

Edne i iste družine so pri nas med brati edni na vesi, drugi v tovarni, tretji je obrtnik i štirti uradnik. Krv je povezala stanove v Jugoslaviji i krv veže ves jugoslovanski narod v splošno človečo zajednico. (Tak je!) Mi držimo, da je najsrečnejša rešitev v tom, da vsaki, posebno pa tisti, komi je potrebna socialna zaščita, zahteva i poišče vso možno zaščito v našoj narodnoj političnoj skupnosti. Mi neščemo, da bi štokoli verva o lažem, da bi naš delavni svet mogo najti kakšo drugo zaščito v šteromkoli narodnom pokreti ali mednarod-

noj ideologiji ali prve ali druge ali pa tretje internacionale. (Viherno ploskanje.) Mi se veselimo i z radostjov gledamo, da je JRZ prišla do zmage one srečne misli, ki nareküje vsakom stani, ki skrbi tudi za svoje tovariše iz drugoga stana, da se n. pr. za delavske interese ali kmetske interese bori tak kmet kak delavec, intelektualec, obrtnik, nadale trgovec i industrijalec. (Živahno pritrvanje.) Mi vidimo tudi zmago one srečne gospodarske politike, ki ne vstvarja odvišnoga proletarijata i ki nešče zbirati v velikoj industriji cele šerege, temveč ki hoče, da po vsoj državi razpodeli dobrine, ki jih daje industrija i velika skupna podjetja, tak da se na te način okrepi ves naš siromaški narod. Na te način držimo, da se bomo izognili vsem velikim potresom, šterim so izpostavljene tudi druge velike države i ki te težko prebolijo. Kak šele naša mlada, čeprav bi bila še tak močna država.

Mi smo ponosni na denešnji den. Srečni smo, ar smo vsi Jugoslovani našli politične voditelje, v štere mamo Slovenci, Hrvatje i Srbi popolno zavüpanje. (Burno ploskanje.) Lehko z zavüpanjom, elanom i idealizmom sprejemamo njihovo politično delo, ar je že dozdašnje politično izkustvo, ki smo ga meli, sreča, štera jih je sprejavala na vsakom koraki i daje jamstvo i sigurnost, da je tvorba JRZ nekaj trdnoga i nekaj stalnoga. (Odobranje.) Jugoslovansko demokracijo smo naslonili na vernost i zdrave teme. Vsaki državljan zna i verje v stalnost režima, v pravičnost državnoga gospodarstva i uprave tak, da lahko mirno posveti svoje moči svojimi napredki i blagostanji i z zadovoljstvom lahko dela za skupno dobrobit. (Živahno odobranje i ploskanje.) S temi mislimi Vas pozdravljam, gospodje delegati i zagotavljam Vas, da bomo mi v JRZ sodelüvali s tistov energijov i vernostjov, s šterov smo se toga dela prijeli, tudi v bodoče. Želem samo to, da bi povsod i v vseh krajih naše lepe domovine, v vseh edinicah naše JRZ našli odprta srca i iskrene prijatele, mi pa bomo vračali vsikdar vernost za vernost. (Dugotrpeče odobranje i ploskanje.)

Rojaki!

Dne 20. i 21. t. m. zvečer bo priredilo vsakokrat ob 8 uri Narodno gledališče iz Ljubljane, dve veseli igri s petjem i godbo v M. Soboti. Predstavi se vršita pod pokroviteljstvom župana občine M. Soboti g. Hartnerja. Igrita dosegli povsod največji uspeh, posebno tudi v ljubljanskem Narodnem gledališču. Ker se nudi izredna prilika, da si moremo ogledati odlični igri s prvovrstnimi igralci, vabimo cenj. občinstvo, da se polnoštevilno udeleži teh predstav.

Pomlad.

Narava je ozelenela,
v krasno cvetje se odela,
pomlad je tü!

V logi ptička je zapela,
v pesmi glasila vesela:
pomlad je tü!

Pred vinjakom včela zabrnela
i med nabirati začela:
pomlad je tü!

V ogradi jablan razcvetela,
naravi klanja se vsa bela:
pomlad je tü!

Na vesi vse je oživelo,
vö z hiš prihajati začelo:
pomlad je tü!

Moje srce se je vzradostilo,
nad naravov je veselo:
pomlad je tü!

Gederovci. Vmro je pri nas daleč na okoli poznani krčmar Kranjec Peter, evangeličanec, 20 letni naročnik Novin. Naj počiva v miri.

Odranci. Križ, šteroga sta dala brata Boroviča gorpоставiti prek od šole na posestvi ednoga brata, bo 5. julija blagosloven.

NEDELA

tretja po risalaj.

Berilo iz pisma svetoga apostola Petra. Prelübi! Ponizite se pod mogočnov rokov božov, da vas ob svojem časi poviša. Vse svoje skrbi na njega preložite, zakaj on skrbi za vas. Trezni bodite, verestujite: vaš protivnik vrag hodi okoli kak tüleč lev i išče, koga bi požro. Proti se njemi postavite v trdnj ver i znajte, da so vaši bratje po sveti v istom trpljenji. Bog vse milosti pa, ki vas je pozvao k svojoj večnoj slavi v Kristuši Jezuš, vas bo po kratkom trpljenji sam spolno, vtrdo, okrepo i postavio na fundament. Njemi slava i moč na vekov veke. Amen.

Evangelij (Lükač 15). Tisti čas približavali so se k Jezušu Publikanuške, i grešnicke, da bi ga poslušali i mermrali so Farizeuške i Pisačke govoreči, ka ete grešnicke k sebi jemle i jej ž njimi. I veli njim priliko eto, govoreči: što je z vas človik, ki ma sto ovc i či zgübi edno ž njih, jeli ne ostavi devdeset i devet vu püstini, i ide k tistoj, štera je zgüblena, dokeč jo ne najde. I gda jo najde, gori jo dene na pleča svoa radüvajoči se, i domo pridoči, vküp zazove prijatele i soside govoreči njim: Veselite se z menom, ar sam najšeo ovco mojo, štera je zgüblena. Velim vam, ka tak radost bude v nebi nad ednim grešnikom pokoro činečim bole, liki nad devdeset i devetimi pravičnimi, šteri ne potrebuje pokore. Ali štera žena imajoča deset grošov, či zgübi eden groš, jeli ne vüžge svečo, i pomoče hižo, i išče skrbivo, dokeč ga ne najde? I gda ga najde, vküp zazove prijateljke i soside, govoreča: Veselite se z menom, ar sam najšla groš, šteroga sam zgübila. Tak velim vam, radost bude pred Angelmi Božimi nad enim pokoro činečim grešnikom.

Poslano*

Budini odgovor.

Znao sam Budin, ka mate slabe živce, ali, da bi vam pri ednom „smešnom“ i „otročkom“ članki, sčista odpovedali, na to sam nej mislo.

Če bi vas ne zavolo članka vse zapüstilo, bi zagvüšno pisali etak:

Tisti krumpki, štere smo mi posejali z „Sloginoga“ vreča, v njivo Slovenske krajine, nigdar ne poženejo niti korenja, ne da bi zrasla nat ali pa cilo sad. Na žetvo pa itak ne mislimo i ne čakamo, zato ka znamo, ka prvlle kak do naši krumpki zreli, se vsi razkadimo v nič. Posebno jaz ga ne bom vživao. Ste dobro razmili? Mislim, ka vam drüge razlage ne trbej!

Tüdi „Kmečko Zvezo“ od „Gospodarske Sloge“ bi ločili etak:

Dokeč je ešče bila „Kmečka Zveza“, povita v povoje J. N. S., so v Slovenskoj krajini koštali biki eden i pol do dva dinara največ. Zdaj pa, gda je prišla mirolübnä vlada dr. Korošca i odmotala i nazaj na noge postavila „Kmečko Zvezo“, so cene nednok poskočile na tri i pol i na štiri dinare pri kg. Pa je ne küpivalo samo od članov, nego tüdi od nečlanov (dva slučaja samo v Noršincaj).

Pri „Gospodarskoj Slogi“, bi pa mogli samo pripomniti, ka je ona nikaj drügo nej, nego kak največ lüdi vküp spraviti za hrvatsko stvar.

Tisto pa, od „smešne“ i „otročke“ i od „vse i vse podpisane“, bi pa v lastno korist mogli etak napisati: Jaz sam najmre slepi, zato ka gučim od „vse i vse“, če tüdi sam v „Novinaj“ ešče nikdar nej vido podpisa: Štefan Hidič, kak samo ednok.

* Za te članek uredništvo odgovarja samo v smisli zakona.

Slomšekovi dnevi.

Davorin Petančič:

Naša apostola.

(Farna igra pod milim nebom.)

Slavnostna igra za Slomškovne dneve v Mariboru, 28. in 29. junija.

Glavni nosilec dejanja je Vojeslav, vojvoda v slovenski deželi; rad bi ohranil slovenski rod svoboden in vero v stare bogove. Nanj deluje dvoje nasprotnih si sil. Na eni strani vzgled življenja in trdne vere Ciril Metodovih kristjanov, na drugi strani spletkarjenje in vojaška sila Nemcev. Vojeslav koleba, končno se vda navideznomu krščanstvu, ki ga zahtevajo Nemci, in sprejme nemškega kneza in škofa Adalwina na svojem dvoru. Ves čas pa vstaja v njem nek nemir, neka slutnja, da se godijo velike stvari, da umirajo stari bogovi, da prihaja nekaj novega. To je delovanje dobrega v njem. To prehaja vanj od preprostega, po Cirilu in Metodu v pravi veri poučenega ljudstva, posebno od Božene, hčerke kristjana, staroste Gradiščana; njena vzgledna trdnost v pravi veri kljub preganjanju in trpljenju mu zmeraj plova pred očmi. Vojeslav po mnogih porazih dobojuje boj. V njem zmaga dobro.

Zunanje dejanje je tedaj že prišlo daleč. Sv. Ciril in Metod sta že umrla, njune učence so Nemci pregnali in podali v sužnjost; šele tedaj je trpljenje prineslo sad: vojvoda Vojeslav je spoznal resnico in se dal

GLASI.
SLOVENSKA KRAJINA.

Podpora dr. Stojadinoviča. Zavolo obmejne lege lendavskoga sreza je min. predsednik g. dr. Milan Stojadinovič poklonio na prošnjo g. dr. Klara, nar. poslanca, petnajset jезero dinarov podpore.

Na Slomškovne slavnosti ki bodete potüvali, javite v Maribor na „Slomškovo družino“, keliko vas bo šlo, da dobite pravočasno stanovanje. Sküпно število po faraj ali občinaj trbe prijaviti i to taki, ar je zadnji čas.

Melinci. Razveselili smo se, gda smo zvedili, da je naša občina dobila vagon kukorice. Razžalostili pa smo se, gda se je pa razdelila. Dobili so jo takši, ki majo po 10, 12 oralov zemle, jaz ki to javljam, pa samo en oral, pa niti zrna ne sam dobo. Sirota, ki se po lüdkih hišaj stople, tüdi nikaj ne dobila. Prosim merodajno oblast, da se ta krivica popravi. — Melinčar.

Turnišče. Dnes tјeden je obhajala sirotišnica Deteta Marijike na prostom materinski den s sledečim sporedom: 1. Pozdrav i deklamacije. 2. Spevanje s telovadbov. 3. „Mati sonce sreče“, igrca v treh slikaj. 4. „Zlati križ“, igra v petih djanjaj.

Tišina. Že dugo zaželjena pravična združitev naše stare občine se je zgodila po naredbi g. ministra za notrašnje zadeve, g. dr. Korošca. Inačišo združitev so zdaj dobile občine Strükovci, Cankova, Küpšinci i naša.

Martjanci. Na našo pošto je imenüvana gd. Petkova, ki je doma iz Kranjskoga. Nemamo nikaj proti tomi, če što dobi pri nas službo, pač pa nas boli, da naši ne morejo priti do služb. Gd. Bakanova z Nedelice že šest let čaka na njo, pa je ne more dobiti. Gd. Takačova iz Lendave, ki je zavolo siromaštva prepotrebna službe, tüdi zobstom čaka. Pa ta pesem

rošca i odmotala i nazaj na noge postavila „Kmečko Zvezo“, so cene nednok poskočile na tri i pol i na štiri dinare pri kg. Pa je ne küpivalo samo od članov, nego tüdi od nečlanov (dva slučaja samo v Noršincaj).

Pri „Gospodarskoj Slogi“, bi pa mogli samo pripomniti, ka je ona nikaj drügo nej, nego kak največ lüdi vküp spraviti za hrvatsko stvar.

Tisto pa, od „smešne“ i „otročke“ i od „vse i vse podpisane“, bi pa v lastno korist mogli etak napisati: Jaz sam najmre slepi, zato ka gučim od „vse i vse“, če tüdi sam v „Novinaj“ ešče nikdar nej vido podpisa: Štefan Hidič, kak samo ednok.

po Boženi krstiti. Zunanje dejanje se konča preneglo, prehitro odsekano; mogli bi odnesti vtis neke praznote ob koncu, toda notranji razvoj se je dosledno dovršil z zmago dobrega nad slabim v človeku. Prav to pa igra hoče povedati.

Igra sama stopnjuje s trojnim miselnim razvojem. 1. Bogovi morajo umreti pri starih Slovanih — pri igralcih in gledalcih: strasti moramo v sebi zatreti. 2. Kristus mora priti, krščanstvo, kristusova vera mora nadomestiti stari Slovanom njih pogansko vero, ki jo sami zavračajo ob spoznanju pravega Boga — v naše duše se mora po odstranitvi strasti naseliti Kristus. 3. Mi moramo trpeti. Slovane, ki so sprejeli resnično krščanstvo po svetih slovanskih apostolih in njih učencih, preganjajo Nemci, ki jim pri širjenju krščanstva ni šlo toliko za vero kot za politično oblast — mi, ki smo sprejeli Kristusa, moramo trpeti v samoodpovedi in v boju s sovražniki Boga in šele po trpljenju pride končna zmaga.

„Naša apostola“ je velika farna igra, je doživljeno celotne fare, zbrane pri predstavi. Zahteva do 150 igralcev, morda še več in farnike-gledalce, ki so obenem igralci, ker pojejo pesmi, vstanejo v pozdrav škofu Metodu ob njegovem prihodu in ob zaključku igre nič ne pleskajo. Vsi pa se čutijo eno, nekaka enota, ki doživlja, čuti in spoznava resnico in postaja boljša.

Zunanje dejanje igre se vrši v

bi šla daleč i dugo, če bi šteli opovati vse naše zapostavlene. Mi ne želemo nikših predprav, pač pa pravično razdelitev služb.

Noršinci. Zapüsto nas je po tri tedne trpečem betegi, mladi moški Drvarič Jožef. Pokojni je bio starkomaj 25 let. Zato je nej čüda, če je šče ešče živeti i je iskao pomoči pri veči zdravnikaj. Ali boža vola je nači odločila — mogo je mreti i zapüstiti nosečo ženo, žalüjočega očo i mater. Njegovoj düši prosimo večni mir, domačim pa naše sočütje.

Martjanci. Pri nas je nekša sküpinä lüdi Telovo s tem posvetila, ka je v nekši goricaј pekla prase, namesto jarčka. Ne smo mi proti toj staroj srbskoj navadi, liki samo to želemo, ka naj takše prireditve ali kakšekoli, delajo te, gda je tistomi čas, nej pa te, kda se vsepovsedi bože službe opravljajo.

Bogojina. Zidarsko delo pri farovski štalaj je dobo g. Levašič iz Lendave, tesarsko pa g. Toplak iz Dobrovnika. Bansko upravo prosimo potom g. sreskoga načelnika v Lendavi, da se proračun kempre odobri. Farniki.

Krajevna protituberkulozna liga v Lendavi si je na ustanovnem občnem zboru 18. maja 1936 izbrala sledeči odbor: predsednik: Dr. Bratina Franc, sreski načelnik, podpredsednik ravnatelj Pollak Emil, industrijalec, tajnik: Korbar Avgust, šef zdravstvenega doma, odbornika: narodni poslanec in banovinski zdravnik dr. Klar Franc in sreski sanitetni referent dr. Lipnjak Danilo, blagajnica: Klun Frančiška, sestra v Zdravstvenem domu; namestniki žandarm. kapetan Legat Ciril, zdravnik dr. Preis Mavro, odvetnik dr. Strasser Armin in evang. župnik Skalič Aleksander. Preglednika računov sta dr. Fabiani Friderik, sodni predstojnik in Taš Dragotin. Vsi so vabljeni, da pristopijo vsaj kot redni člani in prispevajo vsaj z letno članarino 12 Din k važni nalogi društva,

Zaletavanje v vlč. gosp. Klekla, bi nam pa mogli pojasniti na ete način: Do tistoga časa, dokeč sam se nej prilizo do zdajšnje službe, sam se resan ne zaletavao v vlč. gosp. Klekla. Ali zdaj se pa morem pokoriti visešnoj komandi, ar ovak mo tam, gde sam bio prvlle.

Edino prav ste pa povedali to: ka ste nej urednik, sotrudnik i poročevalec. Zato ka za to ste itak nej. — Kakši list so pa „Novine“ i kakši „Mur. Krajina“, pa püstim v vaše kritiziranje.

Članek napisani v „Novinaj“ dneva 17. maja sam pa piso sam. Če

ki hoče pomagati najnesrečnejšim — bolnim na pljučih. Prihodnje dni bo se začelo pobirati v Lendavi članarino in nikdo naj ne odkloni vsaj skromnega prispevka. Novi člani se lahko prijavijo tajniku ali blagajnici v Zdravstvenem domu v Lendavi ali pa pri predsedniku na sreskem načelstvu.

Božemi Srci na čast i materam slovenskim na tolažbo. Mesec junij je pa prinasa. Rože polske so odcevele i drevje je svoj cvet obrnol po božoj dobroti v sad, Majnik, Marijin mesec je mino, šteri je kinčao nebesko Kralico na šmarničnij oltaraj. Za junij so nam pa ostale pomenlive cvetke za oltarček božega Srca. Prva cvetka je rdeči ščipek na trnja punoj stebli, šteri nas spomina na lübezen Srca Jezušovoga, štera nas pela po poti trpljenja vu njo. Drüga cvetka je bela lelija, podoba svete čistosti, štera naj pela našo slovensko mladino i njej kaže pot k Krali v olt. Svestvi, šteri tak potrplivo čaka v lelijsko beloј hoštiji na nje, da bi je obino i stisno na svoje božanjško Srce i bi njim dao svojo veliko lübezen i sebe vsega.

Tretja roža je ponizna mačeha, štera nas opomina na poniznost i krotkost, da vdano i tiho nesimo svoje križe skoz življenja težko pot, da de se radüvalo bože oko nad nami tak, kak se naše radüje nad malimi mačehicami, štere tak lepo obračajo svoje cvete za soncom i nas včijo na zanimanje do božega Srca. Zato vas pozdravljam i pozavlem, drage slovenske matere i vaše družine, da dnevi toga meseca naj bodo dani v dar božemi Srci, z rožami jakosti pa kinčaje to lübezni puno Srce i prosite je, naj vam blagoslovi vašo deco, vaš najdragši kinč. Da bote mogle, drage matere, se veseliti na vašo stara leta nad dobro vzgojenov decov, navčite je ljubiti Srce Jezušovo. Drage matere, štere pa mate v tüjni svoje sine i hčere ali v šolaj, ve pa posebno prosite za nje dosta, dosta Srce Jezušovo, naj jij ne pogübi brezverni svet tüjine, štera je tak britka

ne verjete pa pridite pitat svedoke v Noršince, šteri vam ji lejko pokažem celo vrsto. Ne mislite pa, da je to samohvala, Bog me vari. To sam vam samo zato omeno, da me nete prisposodabljali k vam.

Maternoga jezika pravite, da ga ne obvladam. Dokažite prosim! Jaz pa vam lejko dokažem, da ga vi ne veste čitati. Zdaj pa pazte!

V mojem pridavki vendar nega drügi samoglasnikov kak samo dva i-ja. Vi ste pa enkrat najšli u enkrat i, ali z drügimi rečmi povedano, da niti neвете razločiti i od u-ja. To je: da neвете čteti. —

Štefan Hidič, Noršinci.

ljavila v svoji pravi zamisli.

Še nekaj nas bo zanimalo pri igri „Naša apostola“. Igra ima staroslavenski značaj, zato bodo nastopajoči igralci v narodne noše oblečeni in to v naše prekmurske narodne noše, ker te so še res slovenske, ne po kakih tujih vplivih pobarvane. Na tem stališču stoji pisatelj igre sam, to namreč omenja v pojasnilu k igri in se je že sam pozanimal za naše narodne noše in se obrnil na preč. g. Klekla za vzorce. Prav je, da damo to, kar smo ohranili pristno slovenskega. In če bi se še kdo bolj podrobno pozanimal za staroslavenski značaj naše krajine, bi našel še marsikaj drugega pristno slovenskega. A mi naj bi znali ceniti naše narodno pokrajinske vrednote in jih očuvati take kot so, zakaj zmeraj več bodo vredne!

Zakaj sem vse to napisal? Zato, da bi vsi, ki to preberete, malo spoznali kaj je farna, občestvena igra, da bi malo spoznali kakšna je igra „Naša apostola“ in da, če pojdet v Maribor na „Slomškovne dneve“ in se te lepe predstave udeležite, da bi jo znali prav gledati in tüdi doživeti! In ko se bo sčasoma mogla tüdi pri nas upuzoriti taka velika farna igra, da da jo boste takrat sprejeli tako kot je, in da boste začutili farno skupnost in celotnost v katoliški Cerkvi kot edinico, ki se more skupno še najlažje upirati hudemu in ohraniti dobro! — Ž.

za vašo drago deco, gde se borijo za svoj obstanek i vero v stradanji i v vsem pomenkanji. Presv. Srce našega Zveličara, trošt i lübezen za nevolne zemlane, šteri te najdejo! O kak si dobrotno, kda nas terejo skrbi i sküšnjave! Samo eden pogled na podobo tvojo zadostuje, da se poleže vihër v našij srcaj. Dragi narod slovenski, posveti svoje družine Njemi, šteri jedini nas more obdržati vu veri stanovitne. Bože Srce bi prineslo mir med države i družine, če bi se vsi k Njemi obrnoli. Ne bi bilo vojske, nej svaje, nej sovrastva med sosedi. Lübezen bi vladala povsod. Zato, drage matere, prosim vas, obračajte svoje srce i molite k Srci Jezušovomi, ki je z lübezni do nas dao odpreti svoje bože Srce s sulicov. Tebi naj bo večna hvala, o bože Srce za telke dobrote, štere si nam v tom časi podelilo, kak smo se posvetili tebi, ti lübezen nezmerna, naš Bog i tolažnik.

Lejt osem minolo,
Gda bože Srce
Zavladalo v našoj družini nam je,
Nam trošt je delilo i milosti vse,
Gda plavala srca so v bridkosti že.

V spomin posvetitve
Zapišem šče to,
Da junija šestoga to je bilo,
Nevesto si hčerko je mojo izbrao,
A sini pozvanje dühovniško dao.

Pa prišla je bridkost
I žalost med nas,
Da mlajšega sina več nega med nas;
A sveto Srce nam pa kaže zlat' vir,
V šterom naj zajmlemo tolažbo i mir.

Oltarček tvoj krasim
Ti bože Srce,
I cvetje polagam pred tvoje noge,
A srca pa naša ti s cvetjem podam,
Da bodeš kraljuvao v nijj ti, le ti sam.

Žizek Terezija, Ljutomer

M. Sobota. Telovo smo letos v Soboti nadvse lepo obhajali. Lüdje skoro ne pominjo, da bi se štero leto vdeležilo tak velko število lüdstva i zastopnikov oblasti i drugih odličnikov, kak ravno letos. Pa tudi red v procesiji je bio letos jako lepi. Telovske procesije so se letos vdeležili poleg drugih odličnikov tudi g. glavar Lipovšek, poslanec Benko, župan Hartner, predstojnik sodišča dr. Šumenjak, gimnazijski ravnatelj prof. Pregelj, banski svetnik g. Bajlec, komadant mesta kapetan Ivanšević i drugi predstavniki oblasti i uradov. V izredno velkom številu so bili zastopani tudi gasilci z sobočkov občinskov godbov, igrala je pa tudi bakovska gasilska godba, tak, da sta bili dve godbi v procesiji. Hvalevredno je, da sta zdaj godbi med procesij igrali lepe cerkvene pesmi. Slovesnost procesije je pozdigno tudi nastop vojaštva, štero je s svojim brezhibnim strelanjem dalo procesiji poseben sijaj. — *Nova dvorana prosvetnoga društva v Soboti* je bila tiho blagoslovljena na Telovo zajtra ob navzočnosti članov i odbornikov

društva. Blagoslovitev so zvršili mil. g. kanonik Slepec, šteri so meli na člane društva kratek i primeren nagovor. O pomeni dvorane i prosvetnoga društva je govoril v lepih besedah predsednik kaplan Vojkovič, šteri se je v imeni društva tudi zahvalo g. kanoniki za vso lübeznost i naklonjenost. V soboto večer je pa melo prosvetno društvo svojo otvoritveno predstavo v novoj dvorani z lepo uspelov igrov „Dva bregova“. Vidi se, da so se igralci potrudili i so igro resan izvrstno igrali. Nikak glavne vloge so meli gospodična Bartakijeva i Kodilova i g. profesor Štalec i Tuš, šteri so vsoje vloge jako dobro rešili. Igro je režirao g. prof. Potokar. Dvorana je bila popolnoma puna, čiravno je občinstvo za otvoritev zvedelo komaj v soboto zadvečera. Poleg drugih odličnikov so se igre udeležili g. glavar Lipovšek z gospov, poslanec Benko, komadant mesta Ivanšević z gospov, župan Hartner, gim. ravnatelj prof. Pregelj z gospov, primarij bolnice g. dr. Brandieu, g. dr. Pinter z družinov, g. podnačelnik i drugi odličniki kak tudi vnogo občinstva i posebno dijaštva. Zavolo kratkoga časa so vnogi ne mogli biti povabljeni. Kratki nagovor pred igrov je meo g. banski svetnik Bajlec, cela prireditelj je pa potekla v jako domačem i prijaznom razpoloženji, posebno ešče, gda so goste sprejemali i vodili na mesto sami odborniki društva, kak kaplan Vojkovič, g. Kerec šef borze dela, ravnatelj posojilnice g. Celec i drugi. S tem se je odprlo delovanje društva, štero je lüdstvo tak želno čakalo i bo v toj dvorani od zdaj naprej stalno kakša prireditelj.

Motovilci. Obiskali so nas na par dni naš rojak, preč. gospod Čontola Matjaš, misijonar iz Ljubljane. Prišli so na svoj dom, da potolažijo svojo betežno mater.

Sobota. Junija 14. so obhajali v Martinišči poslovilni večer na čast odhajajočemi g. ravnatelji dr. Kelenci. Pozno v noč so dejaki deklamirali, spevali, igrali v slovo g. ravnatelji, ki odhajajo na konci junija v Split za ravnatela novoga zavoda, šteroga je prevzele salezijanska družba. Na meso g. dr. Kelenca se imenujeta kak bodočiva ravnatela, dva našiva domačina, i to dozdašnji prefekt, g. Cigut, ki je v kratkom časi v red spravlo zaduženo Martinišče i je zasigurao njegovo lepo bodočnost za rešenje naše mladine, ki študira, pa tudi druge. Drugi kandidat je g. Vogrin, dozdašnji ravniteo zavoda sv. Ivana na Razkrižji.

Indijska knjižnica. Vsaki tri mesece izdaja v Ljubljani, Zrinjskega cesta 9, Bengalski misijon D. I. knjižice, štere pišejo od misijona v Indiji. Te štiri knjižice stanejo vse vktip na leto 4 Din. Zdjaj je prišla prva pod naslovom: „Obisk v Indiji“ od dr. Ritig Svetozara.

imel v tebi dobrega, poštenega brata. Nič te ne sovražim. Samo zato, ker te starši nočejo, sem te jaz kaznoval. In povem ti, da te bom še vedno, kadar boš potreben.“

„Če ne bom prej jaz tebe“, zarjove Rok, ves bleed od jeze, in mu pljune v obraz.

„Trdosrčnež! Bog se te usmili“, zakliče Gašper in solze se mu udero po mladem licu. Bratova trdovratnost ga je potrla.

Rok je medtem odprl okno i skočil skozenj na prosto, ves žehteč od sovraštva in jeze. Znositi se je hotel in ker se ni mogel nad drugim, se je lotil konja. Ubogo žival je gnal v bližnji gozd, tam jo privezal za smreko i z dolgim bičem mlatil po nji, kolikor je mogel. Konjič je odskakoval i se trudil izviti se brezsrčnemu dečku, dokler si ni srečno odtrgal vezi in tuleč i besneč zdrjajal po gozdu. Drugi dan so ga dobili z razklano glavo ob vodi. V svoji razdraženosti je bil s tako silo butil ob skalni rob, da si je razbil črepijnjo i je poginil.

Oče in mati sta bila silno žalostna zavoljo tega dogodka, toda niti sedaj se jima niso odprle oči. Gašper jima je natančno povedal, kaj sta imela z Rokom; zato mu je oče osorno rekel:

„Kaj se ti vtikaš v mojo oblast?

Sodišinci. Pri izleti šolske dece iz gederovske osnovne šole, se je zgodila nesreča. Našega posestnika, Harija, šolar, Lujzek, je veselo skakao z ednih kol na druga i pri skakanji njemu je potač zgrabo edno nogo i njemu jo je potro. To se je zgodilo v Skakovcih. Ponesrečeno dete so taki odpelali v radgonsko bolnišnico, kde so njemu po teško i nevarnoj operaciji vzeli nogo pri kolenu vkraj. Ar je dete bilo trdnoga zdravja i posebno močnoga srca, se je operacija posrečila.

Borejci. Preminoči petek večer je bila pri nas tak velika toča, da ešče drugi den se je najšlo na cele küpe. Prišla je od Strükovec i Krajčkoga lesa, šteroga je tudi precu sklestila.

Noršinci. Ne je zadosta, ka nas terejo vsefele nevole, kak napriliko kriza, visika davčna plačila, nisike cene kmečkih pridelkov itd. liki ešče mamo druge, šterim bi se lejko pomagalo, če bi se samo ščelo. Najmre v našem lovišči je telko divjačine, posebno pa divji zavcov, šteri nam delajo telko škode na graji i na kukorici, da ne pretiravamo, če povemo, da so nam napravili škode že za več jezero dinarov. Kak pa tudi nebi, če pa je prinas že ne bilo tri leta lovine. Ne čüda, da so se tak močno razplodili. Zato pa prosimo i zahtevlemo od zaküpnika, naj nekaj napravi, ali naj vsako leto ma redne lovine ali pa naj prepusti lovino našim kmečkim lovcom, šteri do se zato zagvüšno bole brigali i nas rešili te nadloge.

Pisma naših z tujine.

Amigny, Francija.

Velečastiti g. urednik! Vu presladkom Jezušovom i Marijinom Imeni jih pozdravljam, našega blagoga dühovnoga oča i dühnoga pastira. Večna plačnica naj Vam Marija bo za vse trüde i skübi, štere mate za nas razstepene ovce po Franciji, ki dostakrat nemamo niti za molitev časa. Novine krščanske vsaki tjeđen redno dobim, so mi na veliko veselje. Jezuš naj Vas naplača za nje. Prosila sem mojo gospodinjo, če bi kaj darüvala na dom sv. Franciška, pa mi je odgovorila, ka njej je zadosta, ka delavce mora plačati. Mesto nje jaz pošlem 20 Din. na Dom sv. Franciška. Pozdravljam Vas, preč. g. urednik, i gospode dühovnike gračke, svoje brate, nevesto i celo vidonsko občino. Prosim vseh molitve za se. —

Pozvek Cecilija, z Vidonec.

Pošta.

Lepoša Štefan, Tešanovci 105. Med tem časom smo že dobili pismo i je vse v redi.

Kaznovati imam jaz in ne ti. Ravno ti si s svojo sitnostjo i sovražnostjo spridil Roka. Sedaj dobro vidim, da oba ne moreta biti pri hiši. Zato je najbolje, da si čim najprej pomagaš z doma. Jaz sem že sit vednih preprirov.“

„Tega nisem zaslužil“, je odvrnil Gašper; „veliko sem imel prestati doma, odkar dorašča ta razvajeni pobalin. Zato grem rad od hiše. Nisem vas mislil žaliti s tem, da sem strahoval Roka; hotel sem se nasprotno potegniti za vašo veljavo. Sedaj me vi podite z doma. Če pojde tako dalje, bo pa vas svoje dni Rok.“

Mrzlo se je obrnil oče od nje. Še tisti teden je dobil Gašper delo v Jelovici in v tihi gozdni samoti je našel drugi dom. Že prej je bil iz srca pobožen. Odslej se je pa tem bolj izročil božjemu varstvu. Boga si je izbral za očeta, Marijo za mater. V prijazni tihoti ga ni nobeden motil v njegovih mislih. Spomladi, ko so se zjutraj jele oglašati mile ptice, se mu je zdelo, da ga vabijo, naj tudi on hvali Stvarnika; poleti ga je nevihta, ko je skozi črne oblake švigal blisk in ko je donel grom po veličastni gozdni planjavi, spominjala božje moči in človeške slabosti; jeseni je premišljal ob požoltenem listju opotečnost pozemske sreče, in pozimi, ko se je ob plapolajočem ognju zvečer

Kodaji je lepo posestvo,

hiša, grünt, gorice sadovnjak vse v ednom falati. — Pitati pri lastniki v Dolgivasi št. 136. pri D. Lendavi

O si zapomnite,

da kupite vse vrste

**KOLES NOVA
ALI RABLJENA**

kakor tudi pisalne in

šivalne stroje

vedno najboljše in

najcenejše pri tt.

ŠTIVAN ERNEST,

SPECIALNA TEHNIČKA TRGOVINA

MURSKA SOBOTA.

ZAHTEVAJTE PONUDBE.

Obiskovalci

**Zdravilišča Slatina
Radenci Pozor!**

Naznanjam, da sem prevzel na

ново urejeno restavracijo

kjer dobite vsa jedila dobro i poceni.

Za obilen obisk se Vam priporoča

Benko Štefan,

restavrater

Vila „Olga“ (tako j pri

vhodu v zdravilišče)

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. Paris - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vršü vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji i Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-11

VABILO

na redni občni zbor „Agrarne i gospodarsko-podporne zadruge“ v Črensovcih, ki se vrši dne 30. junija ob 2 uri popoldne v „Našem domu“ v Črensovcih z naslednjim DNEVNIM REDOM:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora;
2. Čitanje revizijskega poročila;
3. Poročilo načelstva i nadzorstva;
4. Odobritev računskega zaključka za l. 1935;
5. Slučajnosti.

Če občni zbor ob določeni uri ni sklepčen, se vrši občni zbor pol ure pozneje na istem mestu z istim dnevnim redom, ki bo sklepal pravomočno ne glede na število navzočnih članov. — Načelstvo.

grel in je zunaj brila ostra burja ali ko je s težko obloženimi samni tiral oglje po nemen, v belosnežno odejo zavitom gozdu, je večkrat daroval Bogu svoje življenje in ga prosil, naj ga, posrečno prestani zimi zemskega življenja sprejme v večno nebeško pomlad.

Staršev in tudi brata ni pozabil. Vsako soboto večer je brlela v njegovi borni kočici pred podobo Mater božje mala svetilka. Prizigal jo je za svoje domače, zlasti za svojega na duši bolnega Roka.

Sprva je šel večkrat obiskat svoj dom ob nedeljah i praznikih, čimdalje žalostnejše razmere so ga pa tako žalile, da je naposled vedno s težjim srcem prestopil prag svoje rodne hiše.

Z Rokom je šlo vedno bolj navzdol. Delati se mu ni ljubilo; pohajkujočemu pa so prišle vse mogoče hudobije na misel. Petnajstletnega dečka so ga prvič peljali uklenjenega v mesto zavoljo nekega nesramnega hudodelstva i žal to ni bil zadnji pot. Njegove hudobije i zapori so zelo znatno zmanjševali očetovo premoženje. Oče in mati sta ga sicer sedaj mnogo bolj prijemale, a bilo je prepozno. Nobena beseda ni več zalegla pri njem in, ko ga je nekoč oče hotel udariti, se je zalotel vanj i ga podrl na tla. (Dalje.)

Dr. Janez Ev. Krek.

Za brata.

Povest.

II.

„Jaz pa s teboj ničesar, ti hianavski svetohlinec“, mu je odgovoril Rok in butil proti vratam. Ko je videl, da so zaprte, je jel kričati in kletiti kot besneč rojiti po sobi. Naposled je zgrabil celo nož i ga nameril proti Gašperju, češ, da mu mora odpreti. Toda Gašper je bil pripravljen i mu je izbil nož iz rok, potem pa prijel Roka, ga položil na klop i ga s šibo pošteno naklestil.

„Dokler ne utihneš, ne odneham“, je ponavljal kričečemu bratu.

Ko je Rok videl, da ne opravi ničesar, je utihnil i samo krčevito ihtel predse. Gašper je odložil šibo, posadil rasposajenega brata sebi nasproti, pogledal mu v oči i dejal:

„Rok, kaj bo iz tebe? Komaj si shodil in že si poln vse hudobije. Starše zaničuješ, vsem sosedom si v škodo i spotiko, i sedaj si postal morilec. Griji si kot zverina. Ali se nič ne bojiš Boga?“

S trdo preprosto besedo mu je izprašal vest in ga svaril. Rok je srepol gledal v tla i si grizel ustni. Gašper mu je dejal na zadnje:

„Obljubi mi, da se poboljšaš. Saj jaz ne želim drugega nego da bi